

GUIÓ VÍDEO “Els Personatges en el Teatre d’Objectes” (amb Miquel Gallardo)

CAIXAESCENA 2016

L’avar es va estrenar l’any 2000. És una adaptació de l’obra de Molière per a teatre d’objectes i titelles sobre taula. La idea era canviar l’or, com a riquesa que anhelava el protagonista Harpagon, per l’aigua, amb la intenció d’actualitzar l’obra, després d’analitzar quin serà el bé més preuat, en un futur malauradament cada vegada més proper, per la humanitat. Així, doncs, tots els protagonistes passaven a ser objectes relacionats amb aquest element: aixetes, tubs, cànirs, colzes, banyeres, etc.

L’elecció dels objectes que representarien els diferents personatges era cabdal per a l’èxit de l’obra. Així, doncs, vam organitzar un càsting, una selecció acurada de cada personatge a partir de les característiques amb què Molière havia dotat cada un d’ells. Tenim, d’aquesta manera, que Harpagon està representat per una aixeta vella de jardí, vestit amb una desgastada roba d’arpillera; Cleant és una aixeta luxosa i brillant amb una elegant tela grana; Elisa i Marianne, les protagonistes femenines, són representades per aixetes més petites però amb unes manetes que els donen un aire femení i jove, però també hi ha registres de plàstic, tubs de coure, ampolles d’aigua, o de sifó, etc. I així, un per un, tots els personatges de la comèdia troben la seva encarnació en diferents objectes de lampisteria. La història passa en una taula recoberta per unes fustes que ens recorden els vells entarimats de les cases antigues. La selecció dels personatges es va dur a terme *in situ* en diferents botigues de lampisteria i ferreteries, fent actuar les aixetes que ens mostraven els dependents, amb la consegüent sorpresa i hilaritat dels altres clients.

Un objecte ha estat construït per l’ésser humà per complir una funció. Dramatitzar aquesta funció, dotar-la de sentit, jugar-hi, relacionar-la amb altres funcions d’altres objectes, i envoltar-ho tot del fet teatral és el que anomenem teatre d’objectes. Aquesta doble dimensió d’objecte i personatge fa que sigui una expressió rica i amb un potencial creatiu enorme.

Un objecte en mans d’un manipulador que li transmet els moviments i els sentiments precisos i que l’envolta amb la dramaturgia adient pren una altra dimensió, però no perd mai els trets particulars amb què se’l va dotar en la seva construcció original. Això ajuda l’espectador a entendre a primera vista la seva història com a personatge, el seu caràcter i el seu rol dins l’obra representada. Si prenem simplement un material, el paper kraft, la sorra, l’aigua, etc., i comencem a escoltar-lo, a jugar amb les seves característiques visuals, sonores..., tindrem un punt fantàstic de partida per investigar diferents escenes. Si alhora analitzem un text teatral, en busquem els conflictes, el caràcter dels seus personatges i arribem a interrelacionar un fet amb l’altre, haurem començat a expressar-nos amb el teatre d’objectes. Qualsevol clàssic o obra contemporània pot ser adaptat al teatre d’objectes, només cal trobar la idea base que relacioni l’un amb l’altre.